

SPOZNAJ PIER GIORGIA

Náčrt stretiek na spoznanie Pier Giorgia Frassatiho

ÚVOD

Turínska diecézna komisia, ktorá vznikla pri príležitosti Roka Pier Giorgia Frassatiho vám s radosťou predstavuje tento materiál, ktorý môžu využiť skupiny detí, tínedžerov i mladých, aby lepšie spoznali osobnosť Pier Giorgia Frassatiho.

Pre každú vekovú kategóriu sú pripravené návrhy aktivít na 2 alebo 3 stretnutia, ktoré je samozrejme potrebné prispôbiť konkrétnej realite.

Cieľ je dvojaký: na jednej strane priblížiť životný príbeh Pier Giorgia, a na strane druhej podnietiť účastníkov k osobnému zamysleniu, pretože jeho postava má aj dnes čo povedať každému jednému z nás.

preložené so súhlasom z originálu "Conosci Pier Giorgio"

zdroj: <https://piergiorgiofrassati.net/materiali>

preklad: Ondrej Miliczki

úprava textu: Ján Jura

OBSAH

Deti (6-10)	2
Mládežníci (11-14)	11
Tínedžeri (15-18)	20
Mladí dospelí (19-30)	31

DETI

6-10 rokov

1. stretnutie

Cieľ

Pomenovať situácie, v ktorých ľudia okolo nás potrebujú pomoc, a porozprávať sa o tom, ako na to môžu deti reagovať.

Materiály

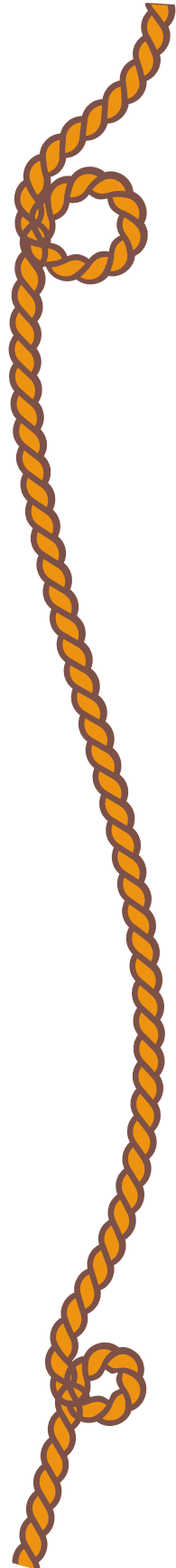
Dostatočne dlhé lano, obrázok lana (vid' s. 3), perá, lepiaca páska.

Aktivita

Každé dieťa dostane papier, na ktorom je nakreslené lano. Vedľa tohto lana napíše, kto v jeho okolí podľa neho potrebuje nejakú pomoc. Môžu to byť priatelia, spolužiaci, príbuzní alebo aj ľudia, ktorých stretáva počas dňa. K obrázku lana napíše ich mená. Potom, ak je skupina veľká, sa deti rozdelia do menších skupín a každé sa podelí o to, koho si vybralo a akú pomoc títo ľudia potrebujú (spoločenstvo, priateľstvo, finančnú pomoc, útechu). Následne každé dieťa prilepí svoje papierové lano na skutočné lano pomocou lepiacej pásky.

Potom sa deti chytia skutočného lana - každé drží časť lana, kde nalepilo svoj obrázok - tak celá skupinka je „spojená jedným lanom“. Následne im animátor alebo katechéta porozpráva, že Pier Giorgio Frassati rád chodil do hôr so svojimi priateľmi, pre ktorých bol veľkým vzorom. Pier Giorgio sa neobmedzoval len na pomoc svojim priateľom, ale pomáhal aj tým najchudobnejším, všetkým, ktorých stretol. Preto aj po jeho smrti mnohí nasledovali jeho príklad, pretože sa cítili byť „spojení jedným lanom“ - s ním aj s Pánom.

DETI

DETI

2. stretnutie

Cieľ

Zoznámiť sa so životom Pier Giorgia Frassattiho a snažiť sa zistiť, čo sa najviac dotýka ich života.

Materiály

Životopis Pier Giorgia (vid' krátky životopis na s. 6)

Aktivita

Animátor alebo katechéta prečíta alebo prerozpráva životopis Pier Giorgia Frassattiho. Následne sa deti rozdelia do malých skupín, v ktorých si každý zahrá v jednej scénke zo života Pier Giorgia. Tu je niekoľko nápadov:

Jedného dňa, keď bol Pier Giorgio ešte malý, niekto zaklopal na dvere.

Bezdomovec: Prosím vás, dajte mi niečo na jedenie.

Otec Frassatti: Nedám ti nič, cítiť z teba alkohol! Chod' preč! (otec zavrie dvere)

Pier Giorgio (PG) (v slzách): Možno ho k nám poslal sám Ježiš!

Jeden pán, ktorý poznal Pier Giorgia, ho raz uvidel ako sa pred kostolom prežehnal.

Pán: Pier Giorgio, ty si sa stal svätuškárom?

PG: - Nie, zostal som kresťanom.

Jeden z jeho spolužiakov mu raz v univerzitnej aule povedal.

Spolužiak: Ty, čo si bohatý, by si nemusel pracovať.

PG: Nie, som chudobný ako všetci chudobní, a chcem pracovať pre nich.

DETI

Pri návštevách domov chudobných niekedy vládol nepríjemný zápach.

Priateľ: To je smrad! Ako to máme vydržať?

PG: Nezabúdaj, že aj keď je dom špinavý, približuješ sa k Ježišovi.

Priateľ: Samozrejme, občas sa pýtam sám seba prečo to vlastne robíme.

PG: Ježiš ma každé ráno navštevuje v svätom prijímaní. Ja mu to oplácam svojimi skromnými prostriedkami a navštevovaním chudobných.

V máji 1924, počas výletu do hôr...

1. priateľ: Musíme založiť spoločnosť. Nazveme ju Spoločnosť podozrivých typov a všetci budeme „podvodníci“

2. priateľ: A motto bude: málo, ale kvalitné ako makaróny.

Priateľka: A všetci si musia vybrať prezývku!

PG: Ja sa budem volať Robespierre.

2. priateľ: Ale načo bude slúžiť táto spoločnosť?

PG: Jej skutočným cieľom je milovať sa navzájom a zahnať smútok, aby sme mohli slúžiť Bohu v radošti.

Pier Giorgio bol odvážny. V júni 1924 sa jedného dňa v ich dome začali šíriť strašné zvuky a hluk.

Sluha: Fašisti všetko rozbíjajú! (Pier Giorgio sa ponáhľal na miesto činu)

Mama: Pier Giorgio, buď opatrný! (fašisti ničia vchod do domu)

PG: Čo to robíte? Odíďte, zbabelci, darebáci! (bijú sa, niektorí utekajú)

PG: A nikdy sa už nevracajte!

Pier Giorgio zomrel vo veku 24 rokov na náhlu a bolestivú chorobu, pár dní po smrti svojej babičky.

Kňaz (hovorí k Pier Giorgiovovi na smrteľnej posteli): Pier Giorgio, čo keby ťa babička zavolala k sebe do neba?

PG: Bol by som veľmi rád!

Život Pier Giorgia

V rodine Frassatiovcov bola Veľká noc v roku 1901 výnimočná: na Bielu sobotu (6. apríla) sa narodil malý Pier Giorgio. V Turíne bola rodina Frassatiovcov významná: otec (Alfredo) bol majiteľom novín „La Stampa“, ktoré existujú dodnes. Pier Giorgio bol bystrý chlapec, mal veľa priateľov, rád sa učil a veľmi rád športoval. Chodil do hôr lyžovať alebo liezť. Miloval knihy, hudbu a maľovanie. Najviac ho však fascinoval Ježiš: už od malička chcel vedieť stále viac o jeho živote. Tak sa stal hlboko veriacim kresťanom, hoci v jeho rodine sa náboženstvo nebralo príliš vážne.

Keď mal 14 rokov, vypukla prvá svetová vojna. Pier Giorgio bol veľmi znepokojený a trápila ho predstava, že toľko chlapcov zomrie na bojiskách. Krátko po skončení vojny začal študovať na univerzite. Chcel sa stať inžinierom a pracovať v baniach, pretože baníci boli najchudobnejšími a najviac opustenými robotníkmi.

Bol synom bohatých rodičov, ale chcel byť chudobný. Všetky peniaze, ktoré mal v peňaženke, venoval niekomu, kto ich potreboval viac ako on. Modlil sa každý deň, každé ráno chodil na svätú omšu a často sa spovedal. Zapojil sa do Katolíckej akcie a bol súčasťou kresťanských organizácií. Vždy pozýval iných ľudí, aby chodili na stretnutia, ktoré sa v jeho prítomnosti často stali veselými, pretože Pier Giorgio mal v sebe radosť a nebol rád, keď ľudia boli smutní.

Mal špeciálnu skupinu priateľov, Spoločnosť podozrivých typov. Trávili spolu voľný čas, chodili na výlety, modlili sa spolu a keď boli vzdialení, písali si listy. Bol členom Konferencie svätého Vincenta, organizácie, ktorá pomáhala chudobným. Pier Giorgio chodil do domov chudobných rodín a nosil im peniaze, jedlo, oblečenie a predovšetkým dodával odvahu svojimi slovami a láskou.

Vždy bol pripravený pomôcť každému, kto to potreboval, lebo vedel, že v druhých ľuďoch je prítomný Ježiš. Preto ho mali ľudia veľmi radi. Bol tiež veľmi pozorný k tomu, čo sa dialo okolo neho. Aktívne chcel meniť spoločnosť v Taliansku a zapojil sa aj do činnosti politickej strany.

Vo veku 24 rokov náhle ochorel na ťažkú chorobu, detskú obrnu, a o pár dní zomrel. Pravdepodobne sa nakazil v jednej z chudobných rodín, ktoré navštevoval. Jeho rodina takmer nič nevedela o tom, aký Pier Giorgio skutočne bol. Boli preto veľmi prekvapení, keď videli na pohrebe tisíce neznámych ľudí, ktorí sa chceli naposledy rozlúčiť so svojím priateľom Pier Giorgiom.

DETI

3. stretnutie

Cieľ

Spoznať Pier Giorgia Frassatiho a modliť sa k nemu, aby bol pre nich vzorom ako žiť plnohodnotný život.

Materiál

Text piesne, sviečky

Aktivita

Aktivitu je dobré urobiť v kostole alebo kaplnke. Na konci modlitby každé dieťa dostane sviečku s inštrukciou, aby si ju vzali domov a pomodlili sa k Pier Giorgiovi spolu so svojou rodinou a prosili ho najmä: „Pomôž mi byť priateľom Ježiša, tak ako si bol ty.“ Deti dostanú aj „úlohu“ zoznámiť svojich rodičov s Pier Giorgiom: preto dostanú vytlačený jeho životopis alebo jednoduchú grafiku o jeho živote.

Modlitba

Úvodná pieseň: Zavolaní po mene (Gen Verde) alebo iná pieseň

Modlitba inšpirovaná žalmom 119

Pane, páči sa mi Tvoje slovo!
Tvoje slovo je naozaj dobré:
je sladšie ako med.
Tvoje slovo je ako lampa na mojej
ceste; a ako svetlo na mojich
chodníkoch
Sľubujem Ti Pane, že urobím to, čo
si povedal.

Tvoje poučenia sú úžasné a ja ich
dodržiavam celým srdcom.
Ten, kto spozná Tvoje slovo, vstúpi do
svetla. Je jednoduché ho pochopiť.
Pozri sa, Pane, na mňa, tak ako sa
pozeráš na tých, čo ťa milujú.
Veď moje kroky svojím slovom a pouč
ma svojou náukou.

Z Evanjelia podľa Matúša (Mt 5,1-12)

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.

Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Krátky komentár

Ján Pavol II. nazval Pier Giorgia mužom ôsmich blahoslavenstiev, pretože v ňom videl bezhraničnú lásku k druhým, ktorá pramení z ešte väčšej lásky, ktorú prijíma od Boha. A práve z tejto lásky, z tohto blahoslavenstva, sa v ňom rodí túžba po mieri a spravodlivosti, sila znášať protivenstvá, miernosť a čistý pohľad na svet.

DETI

Zo života Pier Giorgia

Keď raz Pier Giorgio prišiel do detského domova v Pollone, deti práve obedovali. Zastavil sa pri dverách jedálne a so zvedavosťou pozoroval dlhé mramorové stoly s miskami plnými polievky. Hneď si však všimol malého chlapca, ktorý sedel na konci miestnosti a jedol úplne sám, trochu sklesnutý. Sestra Celeste ho izolovala, pretože mal tvár pokrytú pluzgierikmi a bála sa, že nakazí ostatných. Než ho sestra stihla zadržať, Pier Giorgio bežal k dieťaťu a lyžičku po lyžičke obaja veselo vyprázdnil misku.

(Pier Giorgio Frassati, Ines Belski Lagazzi, Ed. Paoline)

Spoločná modlitba

Modlime sa spoločne a odpovedajme: Vypočuj nás, Pane.

- Pier Giorgio Frassati žil s láskou a oddanosťou rodinný život, aj napriek ťažkostiam. Pomôž nám, Pane, milovať našich príbuzných, aj keď je to pre nás trochu ťažšie znášať sa navzájom, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati vnímal šport ako príležitosť na priateľstvo, bratstvo a zdravú zábavu. Pomôž nám cez šport a zábavu rozvíjať naše priateľstvá a budovať nové, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati mal veľa priateľov, s niektorými bol osobitne spätý, písal desiatky listov každému z nich a ponúkal im veľký dar: osobitne modlitbu. Pane, prosíme ťa za našich priateľov, požehnávaj ich.
- Pier Giorgio Frassati sa angažoval v politike, aby vo veľmi ťažkých podmienkach svedčil o svojej viere. Pomôž nám, aby sme aj my boli schopní angažovať sa za zlepšenie sveta okolo nás, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati stretával chudobných a spoznával v nich tvár Ježiša, miloval ich a pomáhal im nielen materiálnymi dobrami, ale celým svojím srdcom. Pomôž nám, Pane, aby sme si všímali chudobných a núdznych, prosíme ťa.

DETI

Otče náš

Symbol

Odovzdanie sviečok a textu o Pier Giorgiovi. (pozri vysvetlenie vyššie)

Záverečná modlitba

Otče,
ktorý si dal blahoslavenému Pier Giorgiovi Frassatimu
radosť stretnúť sa s Kristom vo viere a láske,
na jeho príhovor nám dopraj, aby sme aj my mohli šíriť
medzi ľuďmi našej doby ducha evanjeliových blahoslavenstiev. Skrze
Krista, nášho Pána.
Amen.

MLÁDEŽNÍCI

11-14 rokov

1. stretnutie

Cieľ

Priviesť mladých k premýšľaniu o tom, čo najviac „naplňa“ ich život a aký význam tomu dávajú.

Materiály

Papierové cepíny (pozri obr. na s. 12), plagát s nakreslenou veľkou horou a nápisom „K výšinám“, perá, zošívačka, lepidlo/lepiaca páska.

Aktivita

Mladí dostanú každý päť papierových cepínov, na ktoré napíšu veci/osoby/situácie, ktoré sú pre ich život najdôležitejšie. Potom ich postupne pripnú na plagát v tvare hory. Umiestnia ich podľa toho, aký význam pre nich majú (čím väčší = vyššie). Keď už každý nalepí svoje cepíny, vysvetlí ostatným, prečo sa ich rozhodol umiestniť takto.

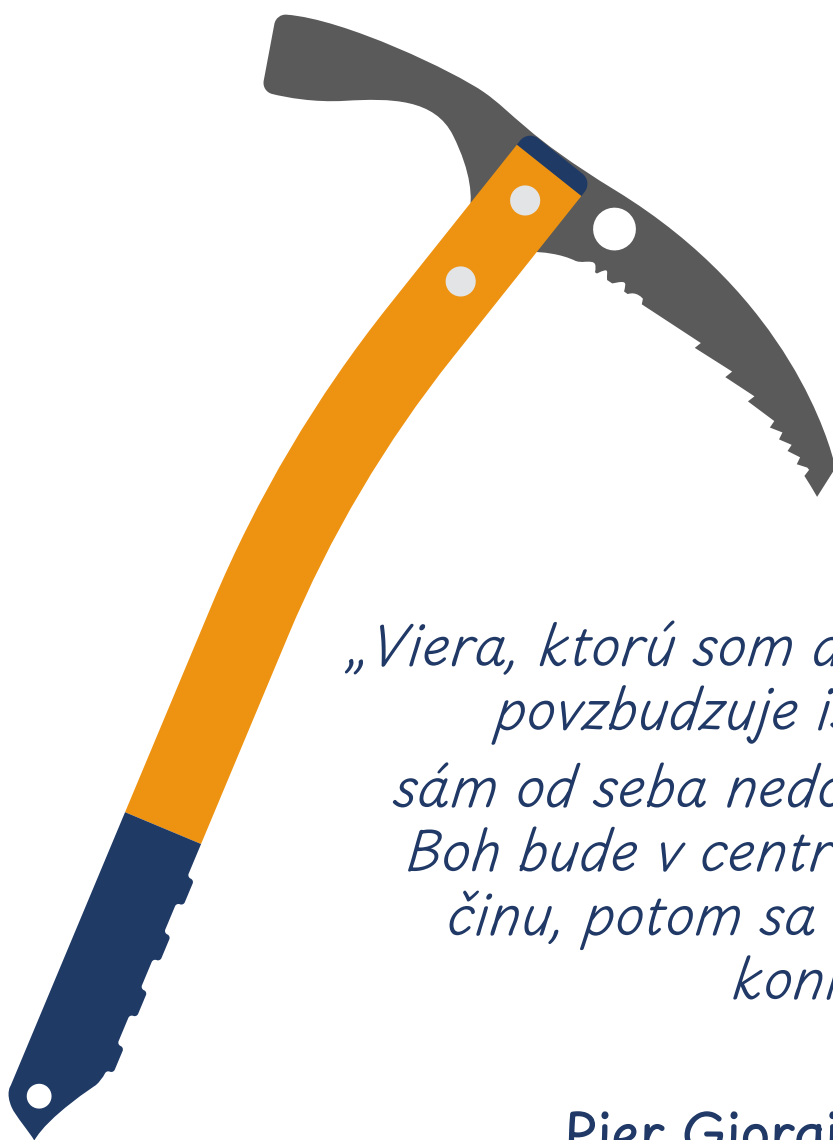
Pre Pier Giorgia bol výstup na horu konkrétnym spôsobom, ako sa priblížiť k Bohu. Veľa vecí bolo pre neho dôležitých, ale najdôležitejší zo všetkých bol Pán života.

Animátor/katechéta potom ukáže najväčší cepín (str. 13) s nápisom:

„Viera, ktorú som dostal pri krste, ma povzbudzuje istý hlasom: sám od seba nedokážeš nič, ale ak Boh bude v centre každého tvojho činu, potom sa dostaneš až na koniec.“ Pier Giorgio Frassati

MLÁDEŽNÍCI

*„Viera, ktorú som dostal pri krste, ma
povzbudzuje istým hlasom:
sám od seba nedokážeš nič, ale ak
Boh bude v centre každého tvojho
činu, potom sa dostaneš až na
koniec.“*

Pier Giorgio Frassati

MLÁDEŽNÍCI

2. stretnutie

Cieľ

Zoznámiť sa so životom Pier Giorgia a zamyslieť sa aj nad tým, čo z toho sa najviac dotýka ich života.

Materiály

Životopis Pier Giorgia (pozri životopisný profil na str. 15), plagáty s charakteristikami Pier Giorgia.

Príprava

Na steny miestnosti sa vyvesia plagáty, na ktorých sú uvedené charakteristiky Pier Giorgia, medzi nimi sú aj niektoré nepravdivé:

- Mal určité ťažkosti so štúdiom, ale snažil sa.
- Utrácal veľa peňazí na veci, ktoré mal rád. (nepravda)
- Všetko, čo sa mu podarilo vypýtať od rodičov, dával chudobným.
- Bol nadšený horolezectvom.
- Každý deň sa modlil ruženec.
- Venoval sa politike.
- Nechcel tráviť čas s priateľmi, aby mohol viac času venovať modlitbe. (nepravda)
- Bol veľký športovec: jazdil na koni, lyžoval, vesloval.
- Miloval slávnostné recepcie. (nepravda)
- Chodil každý deň na svätú omšu.

Aktivita

Animátor/katechéta prečíta alebo prerozpráva životopis Pier Giorgia Frassatiho. Po skončení sa pustí hudba. Mladí sa pohybujú po miestnosti. Keď hudba prestane hrať, musia čo najrýchlejšie vybrať jednu vlastnosť Pier Giorgia, ktorá sa im najviac páči, a postaviť sa okolo tabuľky. Následne sa podelia o to, prečo si vybrali práve túto vlastnosť a či aj oni zažili niečo podobné. Kto nevie vysvetliť svoj výber alebo kto sa postavil k nesprávnej vlastnosti, dostane nejakú žartovnú penalizáciu. Toto sa môže opakovať niekoľkokrát a mladí si môžu vybrať ďalšie vlastnosti, ktoré sa im páčia alebo s ktorými sa stotožňujú.

MLÁDEŽNÍCI

Životopis Pier Giorgia

Pier Giorgio Frassati sa narodil 6. apríla 1901 v rodine turínskej vyššej strednej triedy. Ako dospelý, stal sa členom Katolíckej akcie, Konferencie sv. Vincenta, Talianskej katolíckej univerzitnej federácie, Dominikánskeho tretieho rádu a ďalších cirkevných združení. Žil hlboko a nadšene, či už išlo o štúdium, trávenie voľného času, priateľstvá, kultúru alebo angažovanie v rôznych aktivitách. Miloval Boha a túto lásku odovzdával všetkým, ktorých stretol. Bol mimoriadnym svedkom lásky, najmä k chudobným. Zomrel na vážnu chorobu 4. júla 1925, mal iba dvadsaťštyri rokov. 20. mája 1990 ho Cirkev vyhlásila za blahoslaveného.

Pier Giorgiov život je pre nás bohatým zdrojom inšpirácie. Bol hlboko veriacim kresťanom: svoju vieru prežíval jednoduchým a čistým spôsobom. Dokázal to, lebo veľmi starostlivo udržiaval svoj osobný vzťah s Bohom: každý deň sa modlil a zúčastňoval sa na svätej omši, čítal si evanjelium. Každý jeho deň bol explóziou vitality a vedel byť pokojný aj v ťažkých chvíľach. Bol normálny chlapec: hoci nebol „intelektuálny génus“, usilovne študoval; mal veľa priateľov, pretože ich priťahovala jeho добрôta; bol športový typ a miloval predovšetkým hory. Jeho spôsob prežívania priateľstva bol charakteristický schopnosťou uprednostňovať nie seba, ale druhého a jeho potreby. Pre priateľa urobil všetko a bol citlivý na vnútorné, duchovné a existenčné problémy tých, ktorí boli pri ňom.

Bol zvlášť citlivý, keď stretával chudobných. Rovnako ako dnes, aj v rokoch, keď Pier Giorgio žil, existovali veľké sociálne problémy a veľa chudoby. Pier Giorgio pochádzal z bohatej rodiny, ale nasledujúc evanjelium sa rozhodol byť chudobný: všetky peniaze, ktoré dostal, hneď rozdal tým, ktorí ich potrebovali viac. Ale nebol to chladný spôsob „prispievania na charitu“: bolo to prinášanie jeho lásky bratom, pretože vedel, že Boh ich miluje.

Aj jeho plány na budúcnosť, keď „bude veľký“, boli poznačené láskou k druhým: chcel sa stať banským inžinierom, aby mohol pracovať s baníkmi, ktorí v tej dobe patrili medzi najchudobnejšie a najviac vykorisťované skupiny. Pre jeho rodičov to bolo ťažké prijať, otec chcel, aby pracoval v denníku „La Stampa“, ktorý založil a riadil, a v skutočnosti Pier Giorgio s tým krátko pred smrťou, z poslušnosti voči rodičom, súhlasil. Hoci Pier Giorgia nie vždy rodina chápala, mal ich veľmi rád a snažil sa budovať dobré vzťahy.

Celý jeho život bol darom pre druhých, rovnako ako jeho smrť: choroba, ktorá ho zabila, bola detská obrna, ktorú dostal práve pri návštevách chudobných v ich domoch, kde neboli dobré hygienické podmienky.

Tajomstvo jeho života bolo v tom: veľká viera v Ježiša Krista, Boha, ktorý sa stal človekom, ktorú nemohol nepremeňovať na konkrétnu a každodennú snahu odovzdať ju druhým.

MLÁDEŽNÍCI

3. stretnutie

Cieľ

Spoznať Pier Giorgia Frassatiho a modliť sa k nemu, aby bol pre nich inšpiráciou pre plnohodnotný život.

Materiály

Text piesne, jednorazový pohár pre každého, veľká nádoba naplnená vodou, menšia nádoba.

Aktivita

Túto aktivitu je dobré robiť v kostole alebo kaplnke, kde sa vytvorí atmosféra modlitby.

Symbol

Na konci modlitby sa všetci presunú do záhrady alebo na miesto, kde je aspoň malý kvetinový záhon. Každý vezme pohár, naplní ho vodou z veľkej nádoby a potom ju vyleje do menšej nádoby položenej na zemi. V určitom momente voda nevyhnutne vytečie z nádoby a začne zmáčať okolitú pôdu. Animátor/katechéta na tom vysvetlí symboliku života Pier Giorgia: každý deň svojho života prijímal Božiu lásku prostredníctvom sýiatostí, modlitby a čítania Svätého Písma. Všetka táto láska, ktorá ho naplňovala, nemohla byť zadržaná, a tak smerovala k ostatným. Rovnako ako prebytočná voda zmáča zem, na ktorej stojí nádoba, tak aj Božia láska, ktorú Pier Giorgio prijímal, sa šírila k ostatným: k rodine, priateľom, chudobným, spoločníkom v rôznych združeniach. A to sa stane aj nám, ak to budeme chcieť!

Modlitba

Úvodná pieseň: Zavolaní po mene (Gen Verde)

Modlitba inšpirovaná žalmom 119

Pane, Tvoje slovo sa mi páči!
Tvoje slovo je naozaj dobré:
je sladšie ako med.
Tvoje slovo je ako lampa na mojej
ceste;
a ako svetlo na mojich chodníkoch
Sľubujem Ti Pane,
že urobím to, čo si povedal.

Tvoje poučenia sú úžasné a ja ich
dodržiavam celým srdcom.
Ten, kto spozná Tvoje slovo, vstúpi do
svetla. Je jednoduché ho pochopiť.
Pozri sa, Pane, na mňa, tak ako sa
pozeráš na tých, čo ťa milujú.
Veď moje kroky svojím slovom
a pouč ma svojou náukou.

Z evanjelia podľa Matúša (Mt 5,1-12)

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

MLÁDEŽNÍCI

Krátky komentár

Ján Pavol II. nazval Pier Giorgia mužom ôsmich blahoslavenstiev, pretože v ňom videl bezhraničnú lásku k druhým, ktorá pramení z ešte väčšej lásky, ktorú prijíma od Boha. A práve z tejto lásky, z tohto blahoslavenstva, sa v ňom rodí túžba po mieri a spravodlivosti, sila znášať protivenstvá, miernosť a čistý pohľad na svet.

Slová Pier Giorgia

z listu Isidorovi Boninimu z 15. januára 1925:

Ach, drahý Izidor, s každým dňom, ktorý prejde, som stále viac presvedčený tom, aký je svet zlý, koľko utrpenia je v ňom, a žiaľ, dobrí ľudia trpia, zatiaľ čo my, ktorí sme od Boha dostali mnoho milostí, sme, bohužiaľ, odpovedali zle. Táto strašná konštatácia mi pri štúdiu trápi myseľ, a z času na čas sa sám seba pýtam: budem naďalej hľadať správnu cestu? Budem mať silu vytrvať až do konca? V tomto strašnom boji pochybností mi viera, ktorú som dostal pri krste, s istotou hovorí: „Sám nič nedokážeš, ale ak budeš mať Boha v centre každého svojho konania, dôjdeš až do konca.“ A práve to by som chcel robiť a brať si za motto slová svätého Augustína: „Pane, naše srdce je nespokojné, kým nespočinie v Tebe“.

Modlitba

Modlime sa spoločne a odpovedajme: Vypočuj nás, Pane.

- Pier Giorgio Frassati žil s láskou a oddanosťou rodinný život, aj napriek ťažkostiam. Pomôž nám, Pane, milovať našich príbuzných, aj keď je to pre nás trochu ťažšie znášať sa navzájom, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati vnímal šport ako príležitosť na priateľstvo, bratstvo a zdravú zábavu. Pomôž nám cez šport a zábavu rozvíjať naše priateľstvá a budovať nové, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati mal veľa priateľov, s niektorými bol osobitne spätý, písal desiatky listov každému z nich a ponúkal im veľký dar: osobitne modlitbu. Pane, prosíme ťa za našich priateľov, požehnávaj ich.
- Pier Giorgio Frassati sa angažoval v politike, aby vo veľmi ťažkých podmienkach svedčil o svojej viere. Pomôž nám, aby sme aj my boli schopní angažovať sa za zlepšenie sveta okolo nás, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati stretával chudobných a spoznával v nich tvár Ježiša, miloval ich a pomáhal im nielen materiálnymi dobrami, ale celým svojím srdcom. Pomôž nám, Pane, aby sme si všímali chudobných a núdznych, prosíme ťa.

MLÁDEŽNÍCI

Otče náš

Symbol

Nádoba naplnená vodou (pozri str. 16)

Záverečná modlitba

Otče,

ktorý si dal blahoslavenému Pier Giorgiovi Frassatimu
radosť stretnúť sa s Kristom vo viere a láske,
na jeho príhovor nám dopraj, aby sme aj my
mohli šíriť medzi ľuďmi našej doby
ducha evanjeliových blahoslavenstiev.

Skrze Krista, nášho Pána.

Amen.

TÍNEDŽERI

15 - 18 rokov

1. stretnutie

Cieľ

Pomenovať a podeliť sa o výzvy svojho veku a rozhodnutia, ktoré musia urobiť.

Materiály

Smerovníky (pozri s. 21), biele plagáty, perá a fixky.

Aktivita

Každý účastník dostane dvojicu smerovníkov. Každý má potom premýšľať nad nejakým rozhodnutím, pred ktorým stojí – niečím, medzi čím sa musí rozhodnúť – a znázorniť to ako križovatku: na jednu značku napíše jednu možnosť, na druhú druhú.

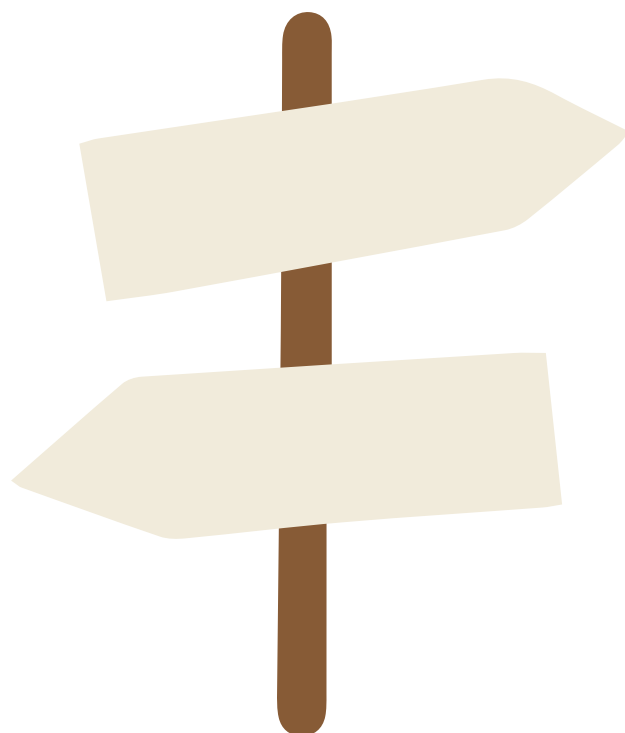
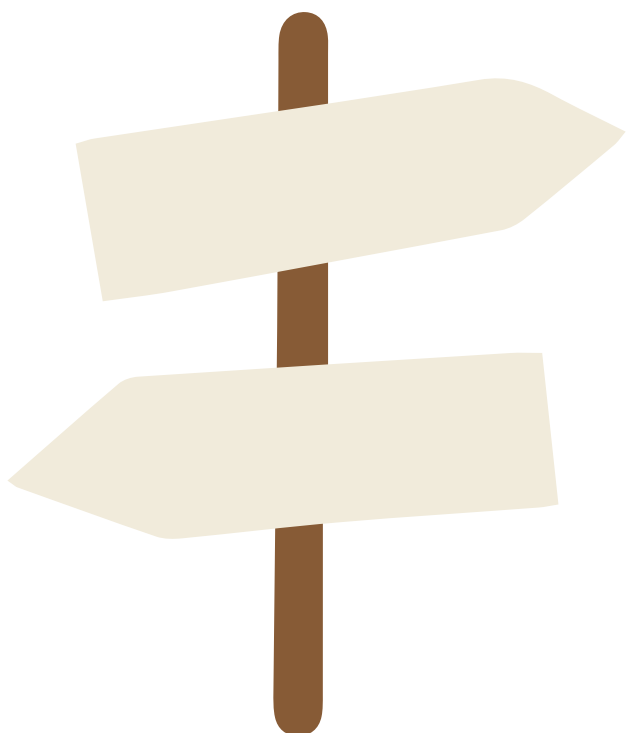
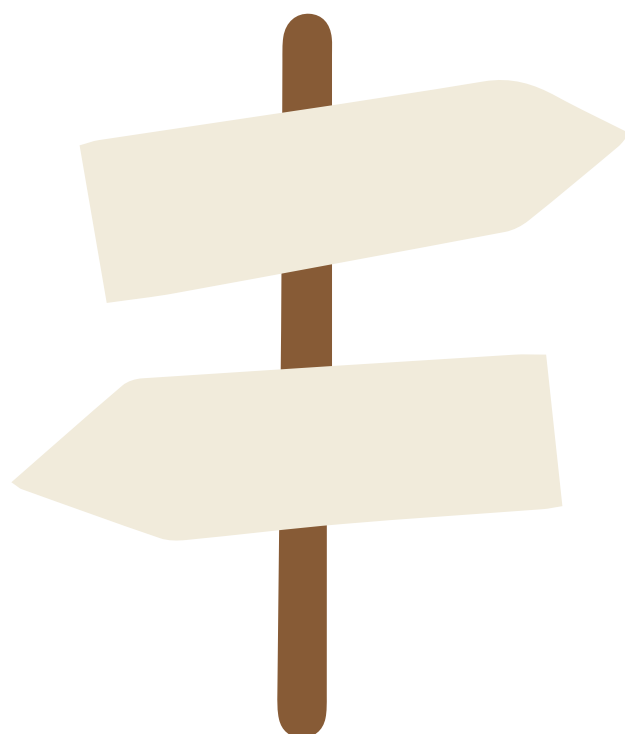
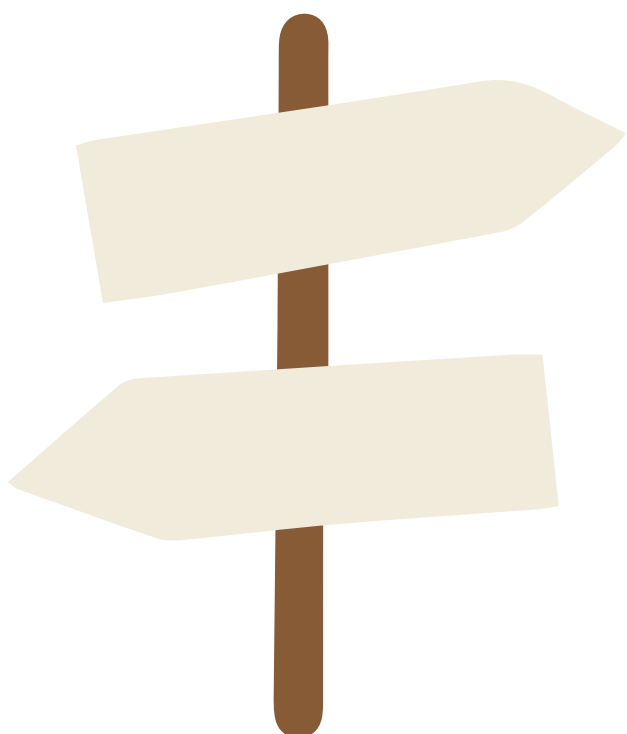
Do stredu kruhu položíme aj niekoľko značiek navyše, aby si tí, ktorí chcú, mohli pridať ďalšie možnosti (ak ich majú viac než dve) alebo vytvoriť viac križovatiek.

Tieto rozhodnutia sa môžu týkať akéhokoľvek aspektu života mladých: školy, vzťahov, priateľstva, športu, voľného času, rodiny či farnosti. Aby sme im to uľahčili, pripravíme veľký plagát s týmito oblasťami. Povzbudíme ich, aby každý aspoň jedno takéto „rozhodovacie miesto“ našiel.

Keď všetci dokončia svoju individuálnu prácu, pozveme ich, aby svoje križovatky predstavili skupine a prilepili ich na plagát – do tej oblasti, ktorej sa ich rozhodnutie týka.

Potom sa spolu pozrieme na výsledok:

- Je niektorá oblasť života výrazne zastúpená?
- Je nejaká úplne prázdna?
- Keď počúvate ostatných a pozeráte sa na plagát, napadá vás nejaké nové rozhodnutie, ktoré ste si predtým neuvedomili a chceli by ste ho pridať?

2. stretnutie

Cieľ

Zoznámiť sa so životom Pier Giorgia, objaviť jeho blízkosť k mladým a zamyslieť sa nad aspektmi, ktoré sa najviac dotýkajú ich života.

Materiály

Životopis Pier Giorgia (pozri str. 23-24), falši smerovníky (pozri str. 25)

Aktivita

Animátor pomaly číta alebo rozpráva o živote Pier Giorgia Frassatiho. Pred čítaním dá mladým pokyn, aby si v príbehu všímali životné križovatky Pier Giorgia, a aby si ich zapisovali na papier.

Po prečítaní dostanú mladí žlté smerovníky, ktoré predstavujú križovatky, ktorými si prešiel Frassati. Mladí sa skúsia vžiť do Pier Giorgia, a napísať na kartičky možnosti, ktoré mal a aké rozhodnutia urobil a umiestniť ich na plagát použitý v predchádzajúcom stretnutí, vedľa svojich rozhodnutí.

Na záver animátor skupinu vyzve, aby sa podelila o odpovede na otázky typu: Čo ma najviac zaujalo na príbehu Pier Giorgia? V čom sa cítim k nemu blízko a v čom vzdialený? Čo by som sa od neho chcel naučiť?

Životopis Pier Giorgia

Pier Giorgio Frassati sa narodil 6. apríla 1901 v rodine turínskej vyššej strednej triedy. Spolu so sestrou Lucianou dostal od rodičov pomerne prísnu výchovu. Jeho otec Alfredo bol zakladateľom a riaditeľom slávneho denníka „La Stampa“, ktorý vychádza dodnes. Bol priateľom Giolittiho, liberálneho muža, ktorý bol v tej dobe v turínskej spoločnosti v centre pozornosti. Matka Adelaide bola maliarkou a deťom poskytovala prísnu katolícku výchovu, založenú na jasne definovaných rituáloch, ktoré však nemali vždy hlbší význam.

V desiatich rokoch Pier Giorgio začal navštevovať gymnázium Liceo D'Azeglio, ktoré však po dvoch rokoch opustil kvôli ťažkostiam s latinčinou. Išiel študovať k jezuitom do Istituto Sociale, kde ho jeden kňaz sprevádzal na ceste objavovania hodnoty Eucharistie. Vtedy začal chodiť každý deň skoro ráno na svätú omšu. Je to začiatok crescenda, ktoré ho povedie k životu čoraz viac oddanému Pánovi, blíznym a chudobným, a zároveň k životu nepoznanému jeho rodinou. Otec Alfredo sa stal senátorom a nevynechal žiadnu príležitosť, aby ho pokarhal za jeho ťažkosti v škole a spôsob, akým trávi čas. Kým doma trpí sklamaním, ktoré spôsobuje svojim rodičom, vo svete Pier Giorgio začína robiť prvé kroky „nahor“: zapíše sa do CAI (Talianskeho alpského klubu) a do Konferencie svätého Vincenta (historického združenia venovaného pomoci chudobným). V roku 1918 sa pred ním vynára otázka univerzity a práce: Pier Giorgio sa zapíše na polytechniku, na odbor baníctvo, aby mohol pomáhať najchudobnejším robotníkom svojej doby, teda baníkom.

O rok neskôr Pier Giorgio vstúpil do FUCI (federácie katolíckych vysokoškolákov) a v roku 1920 vstúpil do Ľudovej strany, ktorú rok predtým založil don Sturzo. Sloboda svedomia vedená vierou ho vedie k zaujímaniu postojov, ktoré sú niekedy vzdialené od postojov jeho otca: Pier Giorgio sa pripája ku katolíckej strane namiesto liberálnej, propaguje katolícky časopis (on, syn riaditeľa časopisu „Stampa“), navštevuje kruhy mladých študentov a robotníkov, trávi veľa času s chudobnými, pri modlitbe v rôznych turínskych kostoloch, na horách alebo s priateľmi, s ktorými zažíva veľa zábavy. Pier Giorgiovo štúdium je vyčerpávajúce: uvedomuje si dôležitosť snahy o dobré výsledky, ale zároveň sa cíti byť volaný k chudobným, ku kresťanským spoločenstvám a k životu v horách.

Keď mal Pier Giorgio 20 rokov, jeho otec sa stal veľvyslancom v Berlíne. Počas návštev v Nemecku namiesto toho, aby so sestrou navštevoval slávnostné recepcie na veľvyslanectvách, Pier Giorgio radšej navštevoval nemeckých chudobných a katolícke univerzitné kruhy. Tu sa utvrdil vo svojom laickom povolaní, keď si uvedomil, že ako kňaz v Taliansku by nemohol byť tak blízko chudobným, ako by chcel.

TÍNEDŽERI

V tých rokoch v Ríme bránil Pier Giorgio zástavu svojho spolku FUCI (Federácia katolíckej univerzitnej mládeže) pred kráľovskou gardou, ktorá zasiahla po provokáciách počas kongresu Katolíckej mládeže. Tak ako vtedy, aj na technickej univerzite sa Pier Giorgio opakovane ocitol v situáciách, keď musel brániť svoju vieru pred tými, ktorí ju ohrozovali — či už to boli policajti s obuškami, alebo študenti, ktorí rozbíjali nástenky tých, čo zmýšľali inak.

Popri všetkom Pier Giorgio nikdy neprestáva navštevovať chudobných – začal s tým už na Inštitúte sociálnych vied a pokračoval v tom celý život. Neodradil ho ani zápach, ani biedne podkrovia, do ktorých chodieval, a nebál sa ani rizika, že sa nakazí chorobou. Všetky peniaze, ktoré sa mu dostali do rúk, končili u chudobných – neraz tak nemal ani na lístok na električku domov.

Rovnako neprestáva navštevovať ani Ježiša v Eucharistii – denne sa zúčastňuje svätej omše a chodí aj na nočné adorácie, kde statočne zápasí s únavou. V roku 1922 sa stáva dominikánskym terciárom a pomáha založiť Katolícku akciu vo svojej farnosti.

O rok neskôr, počas fašiangových prázdnin, sa zamiluje do Laury – dievčata z nižšej spoločenskej vrstvy. Pier Giorgio si uvedomuje, že vzťah s ňou by rodina neprijala a mohol by dokonca prehľbiť už aj tak napäté vzťahy medzi jeho rodičmi. Preto sa rozhodne svoje city neprejavíť – aj keď ho to veľmi bolí.

Ešte v tom istom roku 1923 vystaví Circolo Cesare Balbo (jeho katolícky klub) zástavu FUCI pri návšteve Mussoliniho v Turíne. Tento čin vyvolá Pier Giorgiov protest a odchod z organizácie – no krátko nato sa vráti „pre dobro spolku“.

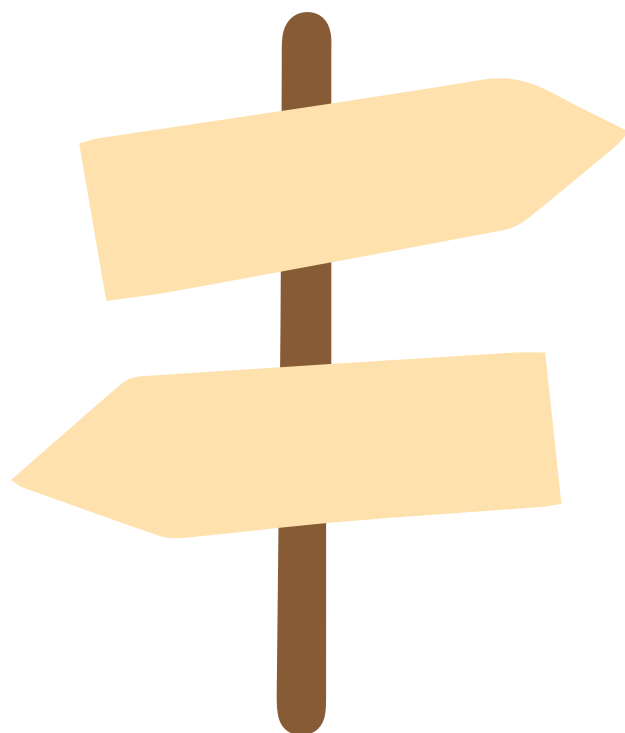
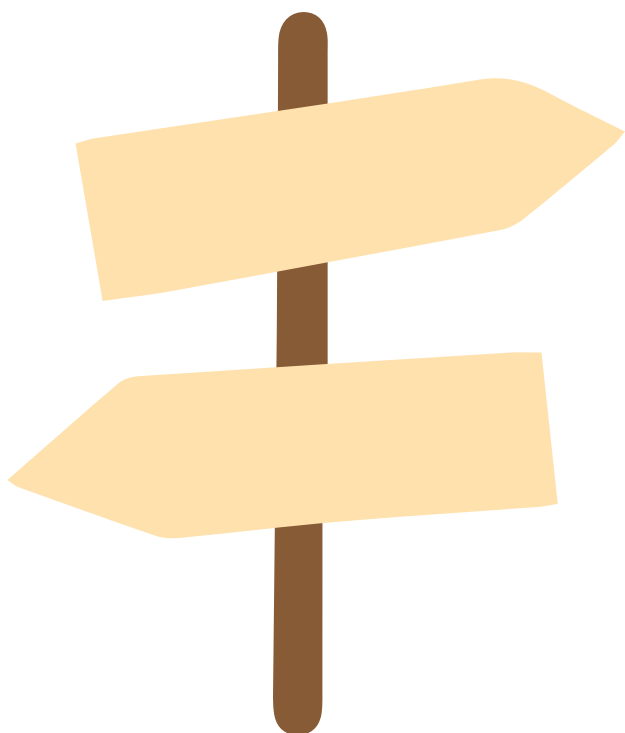
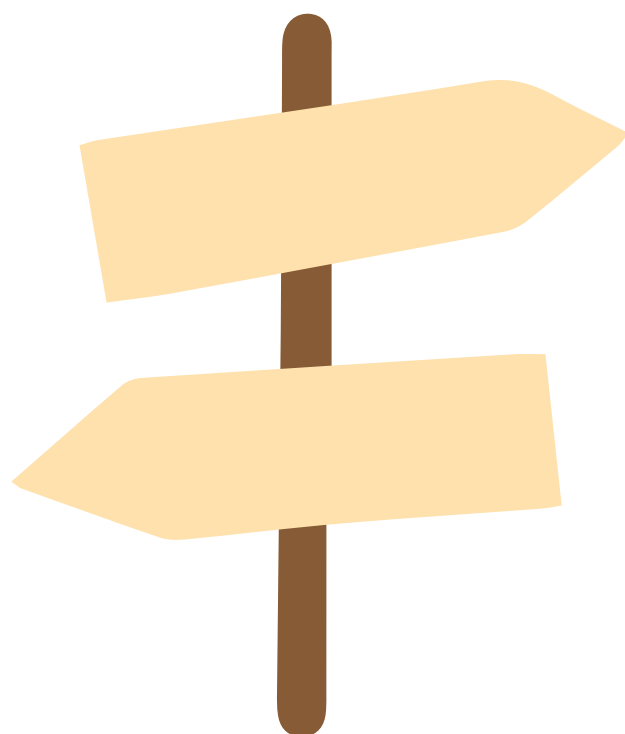
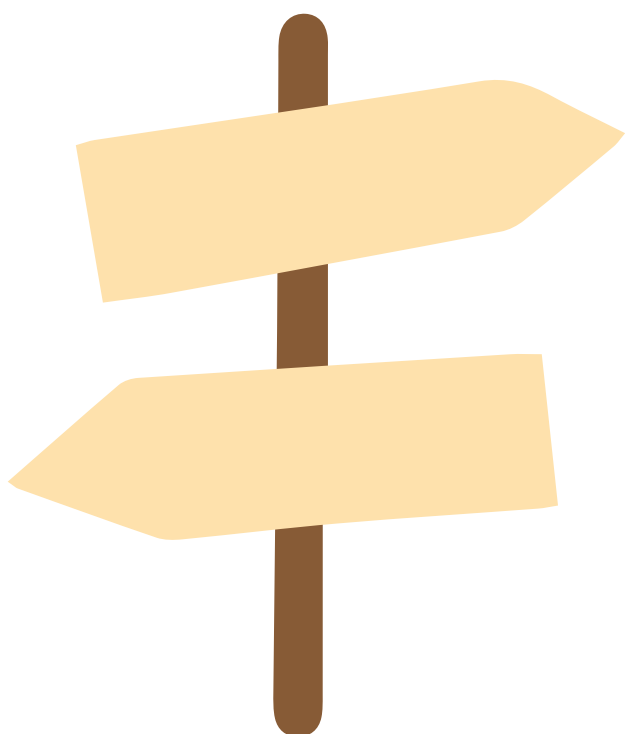
V roku 1924 s niekoľkými priateľmi a priateľkami zakladá počas výletu do hôr „Spoločnosť podozrivých typov“ (Società dei Tipi Loschi) – partiu kamarátov, ktorí sa chcú zabávať, ale aj spoločne modliť. V tom istom roku vtrhnú do domu Frassatiovcov fašisti a Pier Giorgio ich bez váhania vyženie.

Prichádza rok 1925. Sestra odchádza do Holandska po svadbe s diplomatom, stará mama vážne ochorie. Pier Giorgio akoby stratil svoj typický životný elán. Rodinná situácia sa stále zhoršuje, a tak nakoniec ustúpi otcovej vôli a začne pracovať v novinách La Stampa.

Počas posledných dní starej mamy sa uňho prejavia prvé príznaky choroby, ktorú si priniesol z návštev u chudobných – bola to zhubná forma detskej obrny. O necelý týždeň, v sobotu 4. júla, zomiera – takmer bez povšimnutia.

Dva dni nato sa konajú pohreby. Kostol je plný, no plná je aj prilahlé námestie. Zišli sa tam chudobní, ktorým Pier Giorgio počas života pomáhal. A práve vtedy si jeho rodina aj turínska smotánka prvý raz naozaj uvedomia, kým Pier Giorgio Frassati bol.

V roku 1990 ho pápež Ján Pavol II. vyhlási za blahoslaveného.

3. stretnutie

Cieľ

Spoznať Pier Giorgia a modliť sa k nemu, aby bol pre nich inšpiráciou pre plnohodnotný život.

Materiály

Pre každého jeden list s textom žalmu (str. 27) a čistou zadnou stranou.

Aktivita

Túto aktivitu je dobré urobiť v kostole alebo v kaplnke, kde sa vytvorí atmosféra modlitby.

Symbol

V určitom momente modlitby sa mladým povie, aby otočili list s žalmom a na chvíľu sa zamysleli. Budú mať niekoľko minút na to, aby napísali list Pier Giorgiovi. Môžu doň napísať, čo len chcú: porozprávať o sebe, niečo sa ho spýtať, zveriť mu svoje otázky či pochybnosti.

Na záver každý svoj list podpíše a skupina sa znova zíde do kruhu. Potom nasleduje malé pozvanie: kto chce, môže svoju obálku položiť do stredu kruhu. Nieкто iný si ju potom môže vziať a uchovať – ako znak dôvery a priateľstva. Takto sa pokračuje, kým všetci, ktorí chcú, list odovzdajú alebo prijmú (nikto nie je do toho nútený).

Tento symbolický krok má pripomenúť, že všetci sme pozvaní kráčať v duchu Pier Giorgia – starať sa o druhých s jemnosťou, pozornosťou a odvahou.

Keď sa pozeráme na tých, ktorí sú vedľa nás, a vnímame ich srdcom, stávame sa aj my trochu ako Pier Giorgio – a zároveň trochu ako Ježiš.

Modlitba

Úvodná pieseň: žalm 139

Pane, ty ma skúmaš
a vieš o mne všetko;
ty vieš, či sedím a či stojím.
Už zďaleka vnímaš moje myšlienky:
či kráčam a či odpočívam,
ty ma sleduješ.
A všetky moje cesty sú ti známe.
Hoci ešte slovo nemám ani na
jazyku, ty, Pane, už vieš,
čo chcem povedať.
Obklopuješ ma spredu i zozadu
a kladieš na mňa svoju ruku.
Obdivuhodná pre mňa je tvoja
múdrosť; je taká veľká, že ju
nemôžem pochopiť.
Kam môžem ujsť pred tvojím
duchom a kam utiecť pred tvou
tvárou?
Ak vystúpim na nebesia, ty si tam;
ak zostúpim do podsvetia, aj tam si.
I keby som si pripäľ krídla zorničky
a ocitol sa na najvzdialenejšom
mori,
ešte aj tam ma tvoja ruka povedie
a podchyť ma tvoja pravica.
Keby som si povedal:
„Azda ma tma ukryje
a namiesto svetla ma zahalí noc,“
pre teba ani tmy tmavé nebudú a
noc sa rozjasní ako deň.
Tebe je tma ako svetlo.

Ved' ty si stvoril moje útroby, utkal
si ma v živote mojej matky.
Chválim ťa, že si ma utvoril tak
zázračne;
všetky tvoje diela sú hodny obdivu
a ja to veľmi dobre viem.
Moje údy neboli utajené pred tebou,
keď som vznikol v skrytosti,
utkávaný v hĺbinách zeme.
Tvoje oči ma videli,
keď som ešte nebol stvárnený,
a v tvojej knihe boli zapísané všetky
moje dni,
len pomyselné,
lebo som ešte ani jeden neprežil.
Bože, aké vzácne sú pre mňa tvoje
myšlienky a ich počet aký je
obrovský.
Keby som ich všetky chcel porátať,
je ich viac ako zrn piesku;
a keby som prišiel na koniec, ešte
stále som pri tebe.
Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje
srdce; skúmaj ma a všímaj si moje
cesty.
Pozri, či nejdem bludnou cestou, a
ved' ma po ceste k večnosti.

Reflexia

V krátkej chvíli ticha môžu mladí nahlas povedať slovo alebo vetu z prečítaného žalmu, ktorá ich najviac oslovila.

Z Evanjelia podľa Matúša (Mt 5,1-12):

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Krátky komentár

Ján Pavol II. nazval Pier Giorgia mužom ôsmich blahoslavenstiev, pretože v ňom videl bezhraničnú lásku k druhým, ktorá pramení z ešte väčšej lásky, ktorú prijíma od Boha. A práve z tejto lásky, z tohto blahoslavenstva, sa v ňom rodí túžba po mieri a spravodlivosti, sila znášať protivenstvá, miernosť a čistý pohľad na svet.

Modlitba

Modlime sa spoločne a odpovedajme: Vypočuj nás, Pane.

- Pier Giorgio Frassati žil s láskou a oddanosťou rodinný život, aj napriek ťažkostiam. Pomôž nám, Pane, milovať našich príbuzných, aj keď je to pre nás trochu ťažšie znášať sa navzájom, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati vnímal šport ako príležitosť na priateľstvo, bratstvo a zdravú zábavu. Pomôž nám cez šport a zábavu rozvíjať naše priateľstvá a budovať nové, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati mal veľa priateľov, s niektorými bol osobitne spätý, písal desiatky listov každému z nich a ponúkal im veľký dar: osobitne modlitbu. Pane, prosíme ťa za našich priateľov, požehnávaj ich.
- Pier Giorgio Frassati sa angažoval v politike, aby vo veľmi ťažkých podmienkach svedčil o svojej viere. Pomôž nám, aby sme aj my boli schopní angažovať sa za zlepšenie sveta okolo nás, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati stretával chudobných a spoznával v nich tvár Ježiša, miloval ich a pomáhal im nielen materiálnymi dobrami, ale celým svojím srdcom. Pomôž nám, Pane, aby sme si všímali chudobných a núdznych, prosíme ťa.

Symbol

List Pier Giorgiovi (pozri s.26)

Otče náš

Záverečná modlitba

Otče,
ktorý si dal blahoslavenému Pier Giorgiovi Frassatimu
radosť stretnúť sa s Kristom vo viere a láske,
na jeho príhovor nám dopraj, aby sme aj my mohli šíriť
medzi ľuďmi našej doby
ducha evanjeliových blahoslavenstiev.
Skrze Krista, nášho Pána.
Amen.

MLADÍ DOSPELÍ 19-30 ROKOV

1. stretnutie

Ciel'

Zhodnotiť si organizáciu svojich dní a rozdelenie času medzi rôzne aktivity.

Materiály

Grafy (pozri s. 32), veľký biely plagát, perá a fixky.

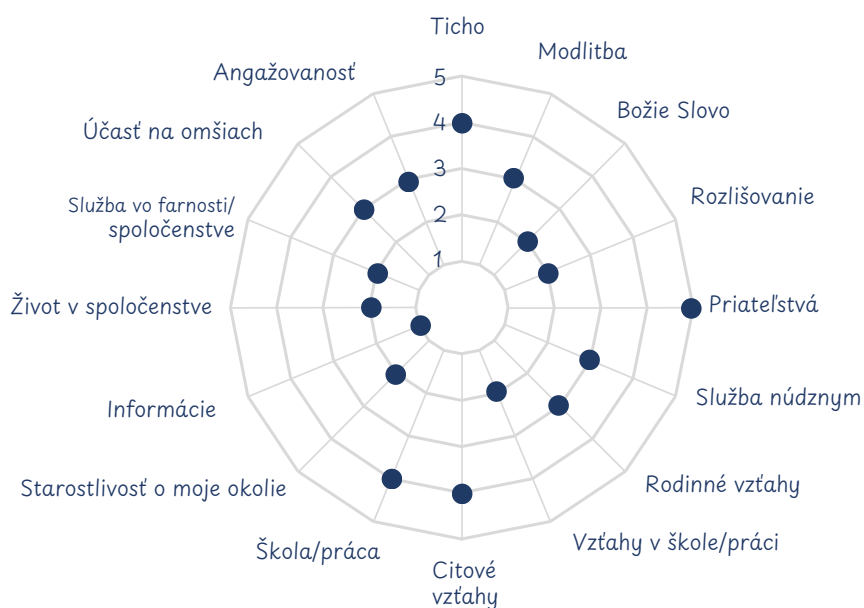
Aktivita

Mladí dostanú pavúkovú (radarovú) graf. Každý ho vyplní sám za seba – označí bodkami, koľko času venuje jednotlivým oblastiam svojho života. Hodnotenie je od 5 (veľa času) po 1 (žiadny čas).

Keď všetci skončia vyplňovanie, každý postupne predstaví svoj graf skupine. Pri oblastiach, kde si označil hodnotu od 3 do 5, má uviesť konkrétny skutok alebo činnosť, ktorou túto oblasť vo svojom živote rozvíja.

Počas zdieľania sa na veľký plagát zapisujú všetky uvedené činnosti, rozdelené podľa jednotlivých oblastí života.

Ak sa niektoré opakujú viackrát, podčiarkneme ich alebo ich graficky zvýraznime.

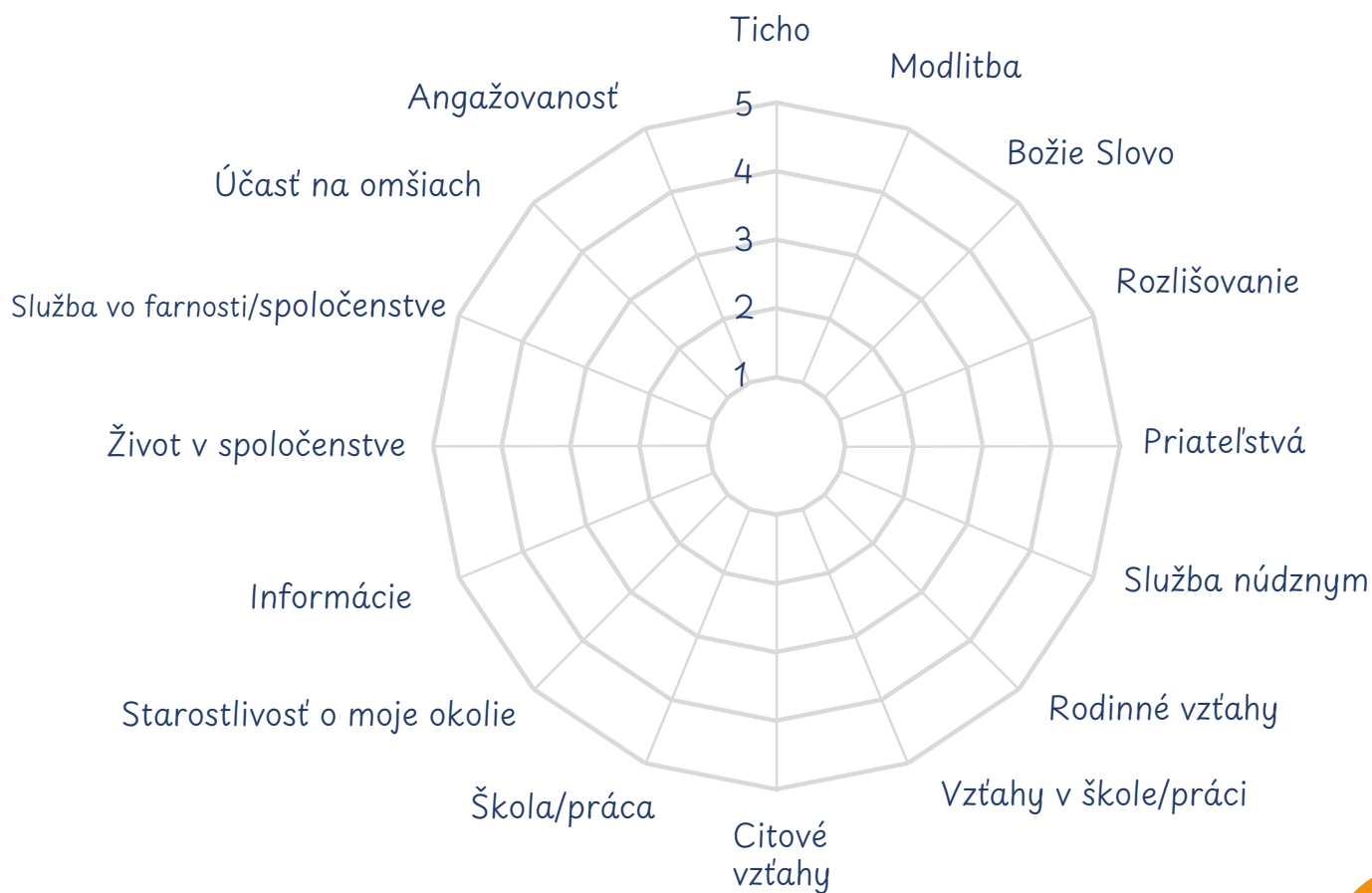
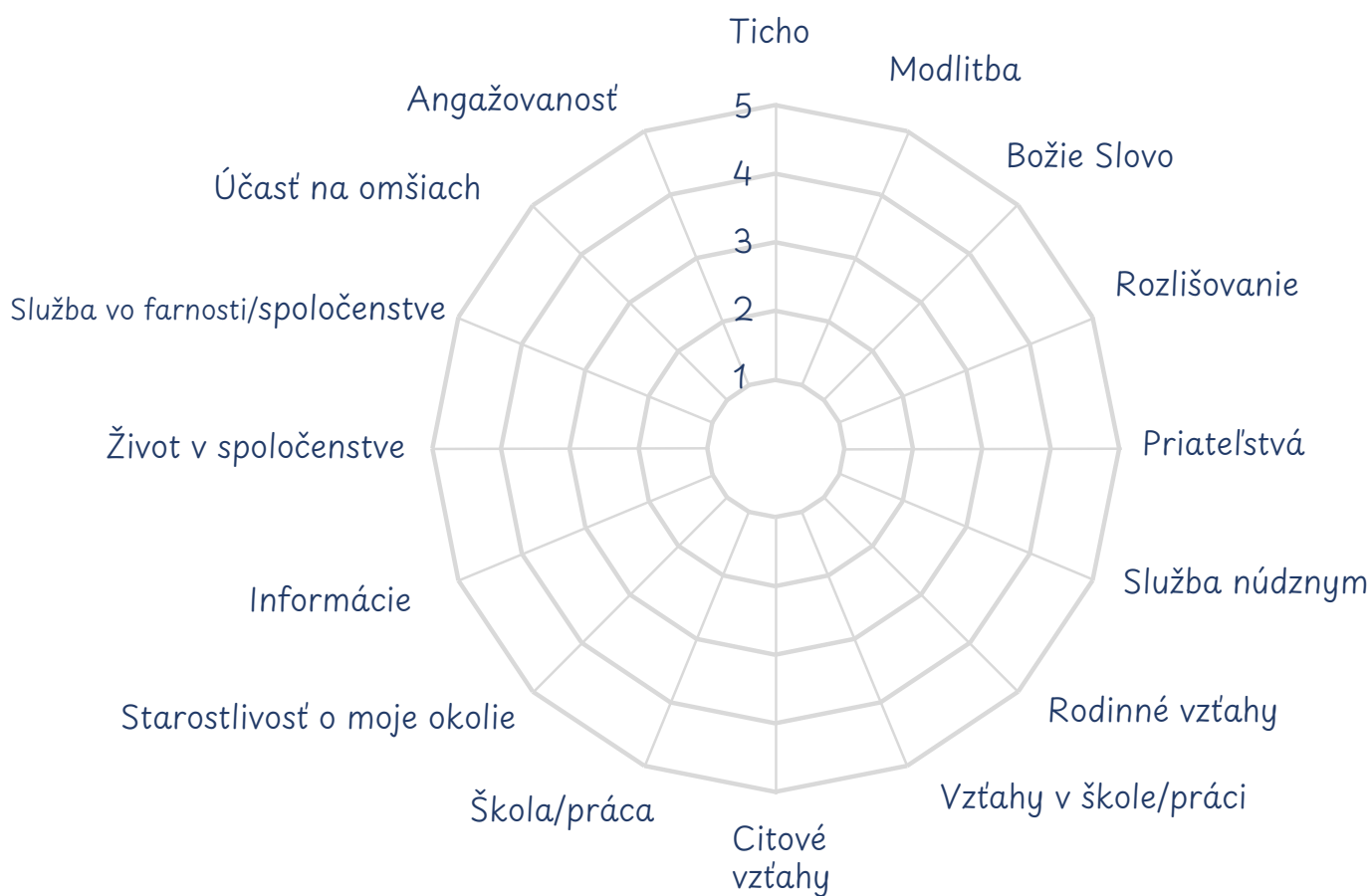
Ako posledný krok každý na zadnú stranu svojho grafu napíše jedno slovo, ktoré vyjadruje jeho pocit pri pohľade na vlastný „časový radar“.

Napríklad: „Keď sa pozerám na tento graf, ktorý ukazuje, ako narábam so svojim časom, cítim sa...“

Pred odchodom sa urobí krátke spoločné zdieľanie – každý nahlas povie svoje slovo. Potom sa všetky tieto skúsenosti zveria Pánovi v modlitbe.

Poznámka: tieto „radary“ budú potrebné počas stretnutia č. 3, preto je dôležité ich nestratiť!

MLADÍ DOSPELÍ

2. stretnutie

Cieľ

Zoznámiť sa so životom Pier Giorgia, objaviť jeho blízkosť k nim a zamyslieť sa nad aspektmi, ktoré sa najviac dotýkajú ich života.

Materiály

Životopis Pier Giorgia (pozri životopisný profil na s. 23-24), listy Pier Giorgia (pozri s. 34-36)

Aktivita

Animátor prečíta alebo porozpráva životný príbeh Pier Giorgia Frassatiho.

Účastníci majú počas rozprávania zaznamenávať do svojho zošita alebo na papier tie momenty, ktoré ich nejako oslovia alebo zaujmú.

Po skončení čítania sa pripraví „výstava listov“ Pier Giorgia – na steny alebo panely sa rozvešajú niektoré jeho listy.

Mladí sa môžu poprechádzať okolo nich s tým, že si zapíšu slová alebo vety, ktoré ich najviac oslovili.

Na záver sa všetci znovu stretnú v kruhu a každý prečíta, čo si zapísal, pričom krátko vysvetlí, prečo ho práve tieto myšlienky zaujali.

List Antoniovi Villanimu. Turín, 19. 7. 1923

Dnes som bol na pohrebe absolventa literatúry, priateľa Bertiniho [...]. Premýšľal som a napadlo mi, že o pár rokov budem aj ja v tomto stave; aj ja budem vzbudzovať súcit zmiešaný s odporom, a to aj napriek tomu, že som bol niekedy ambiciózny. Načo: smrť, táto veľká záhada, jediná spravodlivá, lebo nepozera nikomu do tváre, rozloží moje telo a za krátky čas ho premení na prach. Ale okrem hmotného tela existuje duša, ktorej musíme venovať všetky svoje sily, aby sa mohla predstaviť pred Najvyšším súdom bez viny alebo aspoň s malými vinami, aby po niekoľkých rokoch očistca mohla vystúpiť do večného pokoja. Ale ako sa pripraviť na veľký prechod a kedy nastane? Keďže nikto nevie, kedy smrť príde, je veľmi rozumné byť pripravený na smrť každý deň; preto sa odteraz budem snažiť každý deň si urobiť malú prípravu na smrť, aby som v okamihu smrti nebol nepripravený a nemusel ľutovať krásne roky mladosti, premárnené z duchovného hladiska. A čo robíš ty? Čo hovoríš na tieto predsavzatia, ktoré, dúfam, s Božou milosťou budem môcť dodržať?

List Isidorovi Boninimu. Modane, 28. 12. 1924

Drahý priateľ, čítam román Itala Mariu Angeloniho „Ho amato così“ (Tak som miloval), v ktorom v prvej časti opisuje svoju lásku k Andalúzanke a ver mi, že ma to dojalo, lebo to pripomína príbeh mojej lásky. Aj ja som tak miloval, lenže v románe sa obetuje Andalúzanka, zatiaľ čo v mojom prípade sa obetujem ja, ale ak to tak chce Boh, nech sa stane Jeho svätá vôľa. Dnes idem do Sauze d'Oulx vyskúšať zjazdovky Giovane Montagna, zajtra moji spoločníci odídu do S. Bernarda a moja duša tam bude s nimi z dvoch dôvodov: pretože S. Bernardo bolo kolískou môjho sna, ktorý sa, bohužiaľ, rozplynul, a potom preto, že tam je tá, ktorú som miloval čistou láskou, a dnes, keď sa jej vzdávam, prajem jej šťastie. Prosím ťa, modli sa, aby mi Boh dal kresťanskú silu to pokojne znášať a jej nech dá všetko pozemské šťastie a silu dosiahnuť cieľ, pre ktorý sme boli stvorení.

List Franzovi Massettimu. Turín, 4. 1. 1925

Po návrate nájdeš Robespiera (tak sa volal Pier Giorgio v Spoločnosti podozrivých typov, pozn. red.) zmeneného; totiž počas adventu som sa pripravoval na Svätý rok čítaním svätého Augustína, ktoré som síce ešte nedokončil, ale z ktorého som načerpal nesmiernu radosť, hlbokú radosť, ktorá doteraz, žiaľ, nedosiahla moju dušu. Venujem sa aj literárnym štúdiám: čítam „Testimonianze“ od Papiniho a potom prejdem k filozofickým štúdiám, ak nájdem dobrý preklad diela sv. Tomáša Akvinského. Vidíš, plány na Svätý rok sú veľkolepé. Tak som asi našiel najlepší spôsob, ako striedať nudné štúdium strojárkej techniky s príjemným čítaním... Som šťastný, že môžem ukončiť svoje štúdium v takom krásnom roku.

List Isidorovi Boninimu. Turín, 15. 1. 1925

S každým dňom, ktorý prejde, som stále viac presvedčený o tom, aký je svet zlý, koľko je v ňom utrpenia, a žiaľ, trpia dobrí ľudia, zatiaľ čo my, ktorí sme od Boha dostali mnoho milostí, sme, bohužiaľ, odpovedali zle. Táto strašná konštatácia mi pri štúdiu trápi myseľ, a z času na čas sa sám seba pýtam: budem naďalej hľadať správnu cestu? Budem mať silu vytrvať až do konca? V tomto strašnom boji pochybností mi viera, ktorú som dostal pri krste, s istotou hovorí: „Sám nič nedokážeš, ale ak budeš mať Boha v centre každého svojho konania, dôjdeš až do konca.“ A práve to by som chcel robiť a brať si za motto slová svätého Augustína: „Pane, naše srdce je nespokojné, kým nespočinie v Tebe“.

List sestre Luciane. Turín, 14. 2. 1925

Pýtaš sa ma, či som veselý; a ako by som nemohol byť? Pokiaľ mi viera dá silu, budem vždy veselý. Každý katolík nemôže nebyť veselý; smútok musí byť vyhnaný z duší katolíkov, bolesť nie je smútok, ktorý je horšou chorobou ako akákoľvek iná. Táto choroba je takmer vždy spôsobená ateizmom, ale účel, pre ktorý sme boli stvorení, nám ukazuje cestu, ktorá, hoci je posiata mnohými trňami, nie je smutnou cestou: je veselou aj cez utrpenie.

List Isidorovi Boninimu. Turín, 27. 2. 1925

Môžem ti povedať len to, že môj život je monotónny, ale každý deň stále viac chápem, aká je to milosť byť katolíkom. Chudáci tí, ktorí nemajú vieru: žiť bez viery, bez dedičstva, ktoré treba brániť, bez neustáleho boja za pravdu, to nie je život, ale živorenie. Nesmieme nikdy živiť, ale žiť, lebo aj pri každom sklamaní si musíme pripomínať, že sme jediní, ktorí vlastnime pravdu; máme vieru, ktorú musíme brániť; máme nádej, ktorú musíme dosiahnuť - našu vlasť. A preto preč s každou melanchóliou, ktorá môže nastať len vtedy, keď stratíme vieru. Ľudské trápenia sa nás dotýkajú, ale ak sa na ne pozeráme vo svetle viery a teda odovzdanosti, nie sú škodlivé, ale prospešné, pretože očisťujú dušu od malých, ale nevyhnutných škvŕn, ktorými sa my ľudia pre našu zlú povahu často zašpiníme.

List Marcovi Beltramovi. Turín, 10. 4. 1925

V pozemskom živote je po láske rodičov a sestier jednou z najkrajších vecí priateľstvo: a ja by som mal každý deň ďakovať Bohu, že mi dal takých dobrých priateľov a priateľky, ktoré sú pre mňa cennými sprievodkyňami po celý môj život. Zakaždým, keď sa stretávam s Clementinou, som povzbudený jej veľkou dobrotou a myslím na nesmierne dobro, ktoré taká krásna duša určite urobila a urobí. [...] A čo povedať o Laure a Tine; aj ony sú také veľkorysé duše, pri ktorých často premýšľam o nevďačnosti, ktorú som prejavil voči Bohu, keď som tak málo odpovedal na veľké milosti, ktoré mi Pán vo svojom veľkom milosrdenstve vždy dal, nehľadiac na moje hriechy. Príklad všetkých troch bol pre mňa veľmi cenný, najmä v určitých momentoch života, keď telo prevládalo nad duchom.

List Isidorovi Boninimu. Turín, 6. 3. 1925

V mojich vnútorných bojoch som sa často pýtal, prečo by som mal byť smutný? Prečo by som mal trpieť a neochotne znášať túto obeť? Stratil som snád' vieru? Nie, vďaka Bohu, moja viera je stále dosť pevná, a tak posilňujeme a upevňujeme túto jedinou radosť, ktorou sa človek môže v tomto svete nasýtiť. Každá obeta má zmysel len pre ňu; potom, ako katolíci, máme lásku, ktorá prevyšuje všetky ostatné a ktorá po láske k Bohu je nesmierne krásna, taká krásna, ako je krásne naše náboženstvo. Láska, ktorú obhajoval ten apoštol, čo ju denne ohlasoval vo všetkých svojich listoch rôznym veriacim. Láska, bez ktorej, ako hovorí sv. Pavol, žiadna iná čnosť nemá cenu. Ona môže byť vodkyňou a zameraním celého nášho života, celej našej činnosti. Ona, s Božou milosťou, môže byť cieľom, ku ktorému môže moja duša smerovať. A tak sme v prvom momente vystrašení, pretože je to krásny program, ale ťažký, plný trnia a je v ňom málo ruží, ale dôverujeme v Božiu prozreteľnosť a v Jeho milosrdenstvo.

List Isidorovi Boninimu. Pollone, 15. 4. 1925

Keď som minule listoval v kalendári, zhrozil som sa, keď som zistil, že sa blíži polovica mesiaca, a tak som si povedal, že je čas zintenzívniť štúdium, a rozhodol som sa, že hneď ako prídem do Turína, budem mŕtvy pre všetkých okrem Konferencie sv. Vincenta a budem študovať od rána do večera. Viem, že to vyžaduje veľa energie, ale verím v Božiu prozreteľnosť a preto aj v modlitby priateľov. Teším sa, že ťa znova uvidím, a chcel by som ti venovať nielen zopár dní, ale všetok čas, pokiaľ to nebude v období skúšok, lebo vtedy by som bol nútený dopustiť sa násilia na svojich citoch a ukradnúť si z času skúšok niekoľko hodín, aby som si mohol vychutnať tvoju milú spoločnosť.

List Isidorovi Boninimu. Turín, 29. 4. 1925

Celý svoj čas venujem štúdiu; som ako stroskotanec, ktorý zúfalo bojuje s vlnami a stále sa spolieha na záchrannú kotvu. Aby som dosiahol prístav, ktorým je skúška, som tak ponorený do prednášok, že ma takmer zalievajú a snažia sa ma v tomto boji utopiť. Mysel', nasiaknutá touto suchou vedou, občas nájde pokoj, osvieženie a duchovné potešenie v čítaní svätého Pavla. Chcel by som, aby si vyskúšal čítať svätého Pavla: je úžasný a duša sa z jeho čítania povznáša a tak máme podnet pokračovať na správnej ceste a vrátiť sa na ňu, hneď ako z nej previnením sklzneme. V stredu, dúfam, ak nie skôr, bude veľký debut. Pred predposledný debut v mojom živote študenta polytechniky a potom sa začne písanie diplomovej práce. Program, ako vidíš, je veľkolepý; no treba nájsť dobrú vôľu na jeho realizáciu, dúfam však, že ju postupne s Božou milosťou získam.

3. stretnutie

Cieľ

Spoznať život Pier Giorgia a modliť sa k nemu, aby bol pre mladých inšpiráciou ako žiť hodnotný život.

Materiály

Každý účastník dostane vytlačený žalm (s. 38) a svoj radarový graf, ktorý vyplnil na 1. stretnutí.

Symbol

Mladých ľudí pozveme, aby si znovu vzali do ruky svoj graf a pero/fixku inej farby, ako používali na prvom stretnutí. Požiadame ich, aby si zaznačili zmeny, ktoré by na základe svojho srdca a svedectva Pier Giorgia chceli urobiť vo svojom grafe. Na záver ich pozveme, aby sa rozdelili do dvojíc a navzájom si porozprávali o zmenách, ktoré chcú urobiť.

Modlitba

Žalm 139

Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš , či sedím a či stojím.

Už zďaleka vnímaš moje myšlienky: či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ .

A všetky moje cesty sú ti známe.

Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku, ty, Pane, už vieš , čo chcem povedať.

Obklopuješ ma spredu i zozadu a kladieš na mňa svoju ruku.

Obdivuhodná pre mňa je tvoja múdrosť; je taká veľká, že ju nemôžem pochopiť.

Kam môžem ujsť pred твоjím duchom a kam utiecť pred tvojou tvárou?

Ak vystúpim na nebesia, ty si tam; ak zostúpim do podsvetia, aj tam si.

I keby som si pripäl krídla zorničky a ocitol sa na najvzdialenejšom mori, ešte aj tam ma tvoja ruka povedie a podchytí ma tvoja pravica.

Keby som si povedal: „Azda ma tma ukryje a namiesto svetla ma zahalí noc,“ pre teba ani tmy tmavé nebudú a noc sa rozjasní ako deň . Tebe je tma ako svetlo.

Ved' ty si stvoril moje útroby, utkal si ma v živote mojej matky.

Chválim ťa, že si ma utvoril tak zázračne; všetky tvoje diela sú hodny obdivu a ja to veľmi dobre viem. Moje údy neboli utajené pred tebou, keď som vznikol v skrytosti, utkávaný v hĺbinách zeme.

Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený, a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni, len pomyselné, lebo som ešte ani jeden neprežil.

Bože, aké vzácne sú pre mňa tvoje myšlienky a ich počet aký je obrovský.

Keby som ich všetky chcel porátať, je ich viac ako zrn piesku; a keby som prišiel na koniec, ešte stále som pri tebe.

Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce; skúmaj ma a všímaj si moje cesty.

Pozri, či nejdem bludnou cestou, a ved' ma po ceste k večnosti.

Reflexia

V krátkej chvíli ticha môžu mladí nahlas povedať slovo alebo vetu z prečítaného žalmu, ktorá ich najviac oslovila.

Z Evanjelia podľa Matúša (Mt 5,1-12)

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Krátky komentár

Ján Pavol II. nazval Pier Giorgia mužom ôsmich blahoslavenstiev, pretože v ňom videl bezhraničnú lásku k druhým, ktorá pramení z ešte väčšej lásky, ktorú prijíma od Boha. A práve z tejto lásky, z tohto blahoslavenstva, sa v ňom rodí túžba po mieri a spravodlivosti, sila znášať protivenstvá, miernosť a čistý pohľad na svet.

Modlitba

Modlime sa spoločne a odpovedajme: Vypočuj nás, Pane.

- Pier Giorgio Frassati žil s láskou a oddanosťou rodinný život, aj napriek ťažkostiam. Pomôž nám, Pane, milovať našich príbuzných, aj keď je to pre nás trochu ťažšie znášať sa navzájom, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati vnímal šport ako príležitosť na priateľstvo, bratstvo a zdravú zábavu. Pomôž nám cez šport a zábavu rozvíjať naše priateľstvá a budovať nové, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati mal veľa priateľov, s niektorými bol osobitne spätý, písal desiatky listov každému z nich a ponúkal im veľký dar: osobitne modlitbu. Pane, prosíme ťa za našich priateľov, požehnávaj ich.
- Pier Giorgio Frassati sa angažoval v politike, aby vo veľmi ťažkých podmienkach svedčil o svojej viere. Pomôž nám, aby sme aj my boli schopní angažovať sa za zlepšenie sveta okolo nás, prosíme ťa.
- Pier Giorgio Frassati stretával chudobných a spoznával v nich tvár Ježiša, miloval ich a pomáhal im nielen materiálnymi dobrami, ale celým svojím srdcom. Pomôž nám, Pane, aby sme si všímali chudobných a núdznych, prosíme ťa.

Otče náš.

Závěrečná modlitba

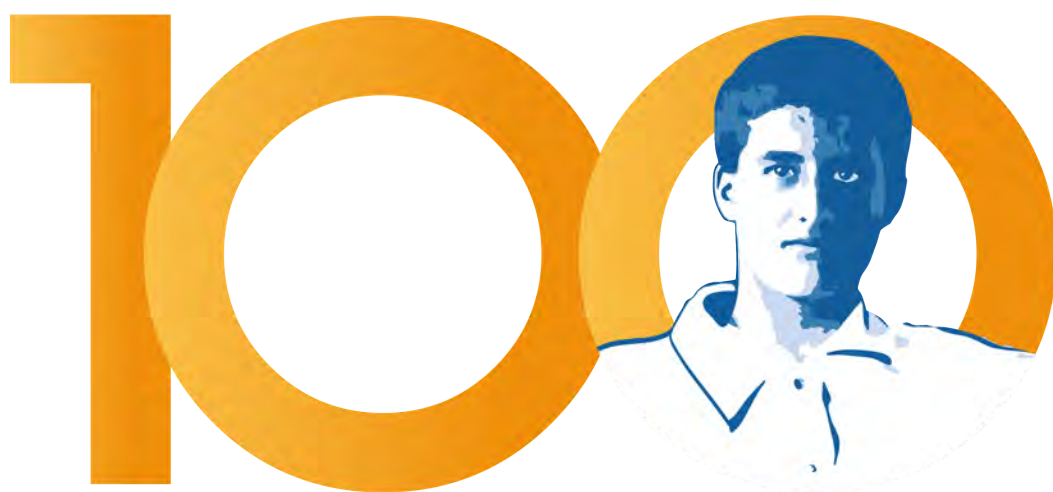
Otče,

ktorý si dal blahoslavenému Pier Giorgiovi Frassatimu
radosť stretnúť sa s Kristom vo viere a láske,
na jeho príhovor nám dopraj, aby sme aj my mohli šíriť
medzi ľuďmi našej doby
ducha evanjeliových blahoslavenstiev.

Skrze Krista, nášho Pána.

Amen.

**PIER GIORGIO
FRASSATI**

4 LUGLIO 1925 - 4 LUGLIO 2025